

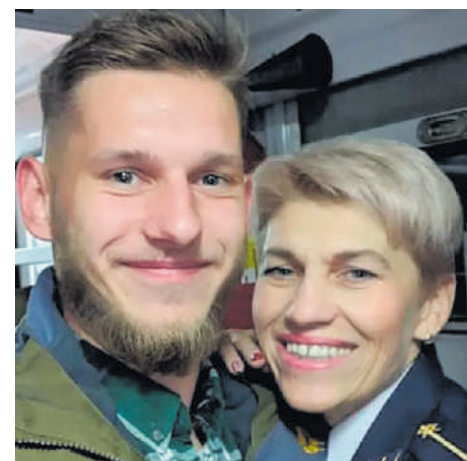

ВІЧНИЙ СКАРБ

БЕРЕЖІТЬ
СВОЄ СЕРЦЕ

2

ДМИТРО
КОЗАЦЬКИЙ

3

ЧАС БОЖОГО
СУДУ

9

ГОРОХОВИЙ
ХУМУС

11

НЕВИДИМИ РУКИ

За роком рік в життєву путь
Крізь болі та розлуки
Нас всіх вперед, вперед ведуть
Невидимії руки.

Тримали нас у першу мить,
Додавши щастя в муки,
Руками матерів земних
Невидимії руки.

Скрізь піклувалися про нас,
Несли, вели, тримали.
Їх ніжний дотик ми не раз
Так явно відчували.

Нас пестили в добрі й журбі,
А іноді й карали,
Вели із ворогом в двобій,
Стрічали, проводжали...

Бувало в серці сумнів зрів,
Що ми їх загубили.
О, як ми плакали тоді!
Як їх знайти хотіли!

Та в мить, коли скінчиться путь,
Слова затихнуть й звуки,
Нас в Отчий дім перенесуть
Невидимії руки.

Отець нас прийме в вічний дім,
Життя дасть без розлуки.
І там побачимо тоді
Невидимії руки...

Віра Кушнір

Переклад з російської Ольги
Мицєвської

«Навчитися дихати в атмосфері Неба, жити в променях Божого світла й бути вдячним Йому – ось головна мета».

Максим Крупський

«Та подяка Богові, що
Він дає нам перемогу через Господа нашого Ісуса Христа» (1 Кор. 15:57).

Людина, яка покладається на Бога, захищена неприступною стіною.

БЕРЕЖІТЬ СВОЄ СЕРЦЕ

У XVII ст. голландський учений і годинникар Крістіан Гюйгенс зробив дивовижне відкриття, він винайшов годинник із маятником. Пишаючись своїм відкриттям, учений виготовив колекцію таких годинників, щоб виставити на продаж.

Одного разу Гюйгенс лежав у ліжку, милуючись годинниками, що висіли на протилежній стіні. Учений звернув увагу на те, що всі маятники гойдалися синхронно. Проте він точно знав, що не запускав їх одночасно. Гюйгенс підвівся з ліжка й знову запустив усі маятники, прагнучи, щоб вони гойдалися врізномбіч. Та, на його подив, через деякий час усі маятники знову рухалися синхронно.

Пізніше вчені з'ясували, що причина крилася в найбільшому маятнику – він задавав ритм усім іншим. Цей поширений у природі феномен отримав назву «засвоєння ритму».

Найпотужніший біологічний маятник у тілі – це серце. Воно діє за тим самим принципом, що й годинник Гюйгенса. Серце здатне передати свій ритм будь-якій системі людського організму. Коли серце спокійне й наповнене Божою любов'ю, воно несе гармонію всьому тілу. Як написано в Біблії: «Над усе, що лише стережеться, серце своє стережи, бо з нього походить життя» (Прип. 4:23). А коли воно перебуває під владою руйнівних емоцій і б'ється неспокійно, неритмічно, його болісний ритм передається всьому організму, впливаючи на його стан і спричиняючи збентеження.

У духовному сенсі, якщо серце відчуває мир Божий, кожна клітина тіла наповнюється небесною гармонією. У сповненого любові серця весь організм занурений у цілющу атмосферу. Ісус Христос – найкращий Лікар і Целитель, Якого будь-коли знала Земля, – так

пояснював роль серця для тіла: «Що ж виходить з уст, те походить із серця, і воно опоганює людину» (Матв. 15:18).

Якось до лікаря прийшов хворий, якого непокоїло прискорене серцебиття. Його ім'я Хал. Щоразу, коли починався напад, він боявся, що в нього інфаркт, і якнайшвидше викликав лікаря.

Лікар призначив щоденні «профілактичні заходи»: Хал мав виділити спокійний час для молитви й дати своєму серцю те, чого воно потребує, – спокій, вдячність, радість. Лікар сказав Халу, що йому необхідно щодня по десять хвилин наповнювати серце тим, що він любить і що для нього цінне.

Серце Хала було дуже прив'язане до молодшого онука Джоша, який також любив діда і прагнув у всьому його наслідувати. Дотримуючись порад лікаря, Хал почав концентруватися на тих почуттях та думках, які викликав у нього улюблений онук. Ці приємні переживання підносилися з глибини душі пацієнта. Лікар сказав Халу, що йому потрібно повною мірою відчути задоволення від спілкування з онуком і подякувати Богові за кожну їхню зустріч.

Незабаром Хал зауважив: щоразу, коли його серце реагувало на стрес прискореним ритмом, він був здатний спокійно дістати фотокартку Джоша, відчути любов до нього й смиренно подякувати Богові за цю дитину. Чоловік також відновив прогулянки з дружиною навколишніми лісами – вони любили там гуляти, коли ще не були одружені. Хал насолоджувався запахом вологої землі та хвої. А ще він полюбляв дивитися на величні дерева – величезні каштани, що росли неподалік його будинку. Колись він купив свою ділянку, саме перебуваючи під враженням від цих чудових дерев, але потім за метушню забув про задоволення, яке вони йому приносили.

Згодом Хал помітив, що серце перестало непокоїти. Та

важливіше те, що він знову відчув радість і повноту життя. Хал навчився слухати своє серце.

Наповніть своє життя вдячністю. Апостол Павло, перебуваючи у в'язниці в Римі, перед загрозою смертного вироку писав: «Радійте завжди в Господі; і ще раз кажу: радійте!» (Филп. 4:4).

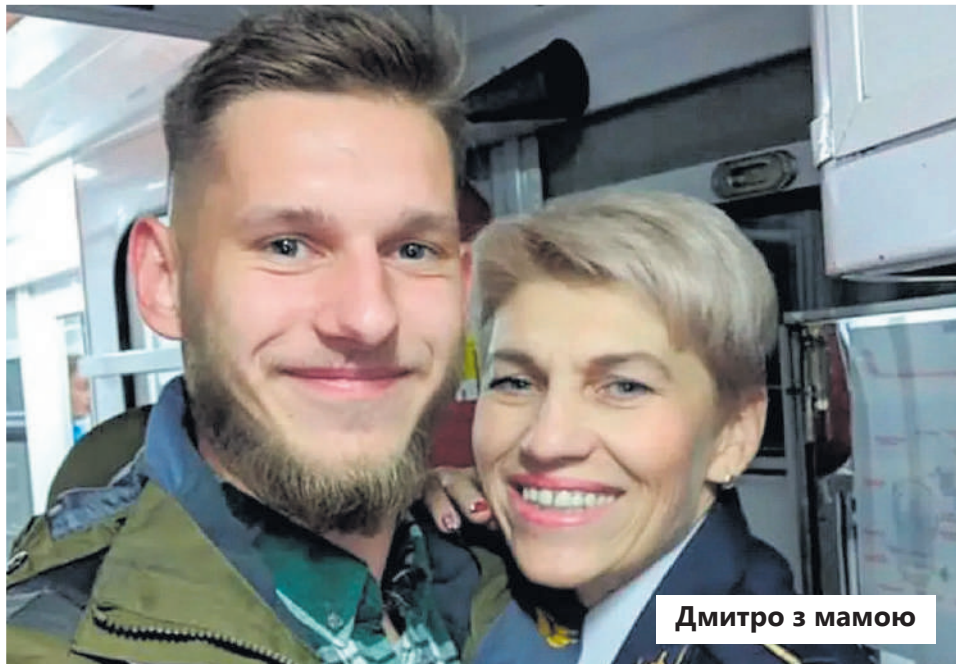
У тому напрямку, куди спрямовані ваше серце й розум, буде скероване і здоров'я. Якщо ви наповнені тривогою, страхом, гнівом, виною та зневірою – емоціями, які спричиняють стресову реакцію організму, то відчиняєте двері безлічі недуг. Багато хвороб, зокрема аутоімунні та онкологічні захворювання, безпосередньо пов'язані з негативними емоціями, які натискають на пульті керування вашим організмом клавішу «режим саморуйнування».

Помічайте та цінуйте все те позитивне, що є у вашому житті. Нехай жоден день не мине без подяки. Частіше говоріть компліменти дружині, дітям, друзям та колегам. Не скупіться на теплі слова і для тих людей, з якими життя зводить вас начебто випадково – офіціантів, продавців, контролерів. Замість того щоб помічати їхні недоліки, відзначте їхні переваги. Нехай ваше серце буде здоровим!

Дон Колберт

Господи, допоможи нам добирати такі слова, щоб підіймати інших, вселяти надію та бути прикладом справжньої любові на Землі.

Три фактори, які прекрасно фільтрують людей:
– час;
– відстань;
– труднощі.

Дмитро з мамою

ДМИТРО КОЗАЦЬКИЙ

Дмитро Козацький... Його фотографії облетіли весь світ, а сам він за місяці виснажливого полону не втратив щирості душі.

Ми хочемо зрозуміти: у чому ж його сила? Що допомагає стояти твердо й не зректись сили духу? Звідки береться ця душевна міць і віра?

«ОРЕСТ» З АЗОВСТАЛІ

...або ж Дмитро Козацький із Житомирщини. Бо перед тим, як Дмитро потрапив до «Азову», йому довелося пройти довгий шлях. Напевно, йому не раз довелося стояти перед вибором. І тоді, коли Дмитро залишив навчання в Польщі, вибираючи Майдан, а згодом Нацгвардію; і тоді, коли цілеспрямовано вступив до полку «Азов». Проте Дмитро завжди чітко знав і відчував, що його вибір має бути не на угоду собі, а на користь Україні.

Про «Ореста» світ заговорив після спеціальної нагороди престижної польської фотопремії *Grand Press Photo 2022*. У Дмитра з дитинства хист до фотографування. Саме він, вміло відображаючи на плівці дійсність, зробив серію високоякісних фотографій з «Азовсталі» і, символічно підкреслюючи пережите, підписав: «Місце моєї смерті й мого життя». Вдячність Богу за життя!

Добирайте слова й не підвищуйте голос! Квіти ростуть від дощу, а не від грому.

Дмитро разом із побратимами тримав оборону «Азовсталі» з березня 2022 року. Попри важкі дні обстрілів, втрати побратимів та проблеми з харчуванням, Дмитрові все ж таки вдавалося зберігати стійкість духу. Про це свідчить техніка його фотографування. Дмитро вміло зафіксував мужність в очах поранених побратимів, а фото з воїном, що стоїть у променях травневого сонця, які вперто пробиваються крізь шпирину від снаряда, є ще більшим доказом того, що світло перемає.

У ПОЛОНІ

Після важких днів на заводі для Дмитра почалися виснажливі дні полону. А для його рідних такі ж тривожні дні невідомості й очікування. І тут ми знаходимо важливу відповідь на запитання: звідки ж бралася та сила, яка підтримувала й давала надію? – Це мамина молитва, підтримка рідних.

Крім того, Ірина Юрченко стала своєрідним символом жіночої віри та стійкості. Вона відкрито ділилася переживаннями із суспільством, водночас закликаючи не втрачати надії. Адже тільки надія і віра зміцнювала рідних, коли було дуже важко. Фотографію усміяного сина на тлі розквітлених квітів Ірина завжди мала із собою. А на звороті написала від руки 90 псалом. «Я його постійно читала», – зворушливо ділилася жінка спогадами. Слова підтримки та сонячна усмішка сина втішали її та полегшували біль, а, крім того, розмови та спільні проєкти з такими, як вона, – жінками, сестрами, дітьми й друзями, які жили вірою в диво.

УДОМА

І сталося диво... Хоч 4 місяці полону залишили на Дмитрові фізіологічний та психологічний відбиток, вони його не зламали. Бо на першій зустрічі з мамою та сестрою жінок чекав, хоч схудлий і

втомлений, але все ж таки усміяний і чуйний Дмитро. Хлопець, який після всього пережитого не забув придбати квіти для найдорожчих людей. І хоч розповіді про пережите ще відлунювалися боєм, рідні були безмежно раді зустрічі з ним і мріяли про майбутні розмови вдома за столом...

У полоні було важко фізично й морально, не раз довелося ділити скибку хліба, щоб мати що їсти впродовж дня. А на питання: що ж давало сили триматися? – Ірина відповіла: «Він сказав: "Мамо, я прочитав Біблію, Новий Завіт; я багато почерпнув із прочитаного. Я молився і вірив, що все буде гаразд"». Ірина зауважила: «З допомогою Всевишнього, з допомогою наших людей вони вижили, і ми переможемо».

Дмитра ще чекає тривалий процес реабілітації, хоч він уже думає про вдосконалення навичок фотографування. У своєму першому пості після полону «Орест» подякував за підтримку та написав, що «завжди був упевнений у тому, що українці про нас не забувають і звертаються до всього світу; навіть без зв'язку і новин відчувалася підтримка найсміливішого, найкращого народу у світі». Щастя ж повною мірою він відчує, коли всі полонені повернуться додому, а поки що наголошує на важливості боротися далі.

У ЧОМУ Ж СИЛА?

Ми усвідомлюємо, що сила полягає в підтримці. У молитовній підтримці тисяч небайдужих людей. У молитвах матерів, у вірі в те, що все буде гаразд. У Божій милості та охороні, згідно зі словами 90 псалма. У тому, що ми знаємо, за що й за кого боремося. У тому, що ми єдині, що надіємося на повернення незламних і мужніх героїв. У тому, що й надалі молитимемося про Божу милість над нашою країною; щоб ось таку світлу історію можна було написати про кожного українця, який повернеться додому.

«Хоча би взяв мене в облогу ворожий табір, моє серце не злякається. Навіть якщо підуть проти мене війною, то й тоді я не втрачати надії» (Псал. 27:3, пер. Р. Турконяка, 2020).

Дивовижно, але словами можна обіймати.

Еван Лазар

НАРОДЖЕННЯ ІСУСА ДИВНЕ І ВЕЛИЧНЕ!

Народження Ісуса дивне і величне! Радіють наші села і міста! Нам народилося Дитя предвічне, Ми вас вітаємо з Різдвом Христа!

Очима віри ясла споглядаю: Яка чудова і прекрасна мить! Я з пастухами Бога прославляю За те Дитятко, що у яслах спить.

Радійте люди! Бог вам народився! Небесний ангел нам про це звістив. В людському тілі Він в цей світ з'явився, Щоб ти і я в Його оселях жив.

Різдво Христове – це не подарунки, Це благодать Небесного Отця, Це близькі з нашим Господом стосунки, Це Божий мир, що сповнює серця.

Це не ялинка, що вогнями сяє; Це Божий Син, що світ спасти прийшов; Це та зоря, що душу зігріває, Даруючи і віру, і любов.

Нехай ніхто сьогодні не сумує, Хай лунуть звуки радісних пісень, Нехай це свято радість подарує Серцям, що смутком сповнені в цей день.

Ім'ям Христа ми вас благословляєм! В оселях ваших спокій хай царить! З Різдвом Христовим щиро вас вітаєм, Нехай вас рясно Бог благословить!

І ЗНОВ ПОВІТРЯНА ТРИВОГА

І знов повітряна тривога, Рече сирена, укриття... Молитва звернена до Бога, Молитва щира – за життя!

О, Боже, змилуйся над нами, Спаси нас грішних, порятуй. Закрий нам небо молитвами І мир як благо подаруй.

ПРАВДА

Вона родилась в місті Вифлеємі.
У бідних яслах Правду ту знайшли.
Живе й тепер – за нею ми ідемо
До світла в небі з вікової мли.

На жаль, не всім вона є до вподоби,
Тому й не дивно – добирають грим.
Брехню вдягають в дорогі оздобу –
Знаходяться і гроші, і майстри.

Облудним словом залізають в душі
І сіють в них чорнобиль чи дурман.
І пишуть, пишуть долю нам, забувши,
Що в неї вже майбутнього нема.

А люди йдуть, приречені на муки,
Без Правди тої грішні і сліпі.
І що не день, то вже тривожні звуки –
Здається, світ розколеться навпіл.

А що брехня? У неї нині сила:
Ударил Чорнобилем – і все.
Сама жажнулася і сльозу пустила,
Подумала: «А може, пронесе?»

А далі знову обкрадає душі
Підступно, хитро, як в Едені змії.
Готова вдруге вдарити ще дужче,
Та тільки Правда заважає їй.

– А де ж вона? – хтось запитав. – В чиєму
Явилась серці з вікової мли?
Вона родилась в місті Вифлеємі,
У бідних яслах Правду ту знайшли.

Сергій Рачинець

Нехай ваше випробування
буде проповіддю про Божу
вірність.

Я сьогодні впевнено
дивлюся на мої «завтра»,
оскільки знаю, що мій Отець
пклується про мене. Він
дотримується Свого Слова;
Він усе обертає мені на
добро; Він зі мною і ніколи
не залишить мене; око Його
вважає на мене; Його думки
про мене на благо. Якщо я
виконаю свою частину умов,
Його обітниці не можуть
залишитися невиконаними.

СЛАВА — БОГОВІ НА ВИСОТІ, А НА ЗЕМЛІ — МИР В ЛЮДЯХ ДОБРОЇ ВОЛІ!

О, якби сьогодні людська родина могла належно сприйняти цю пісню! Проголошена в той час вістка та її супровідний акорд лунатимуть аж до кінця часу, досягаючи усіх куточків Землі. Коли ж зійде Сонце Праведності і зцілення в променях Його, цю пісню підхопить великий натовп людей і, немов шум великих вод, лунатимуть слова: «Алілуя! Бо запанував Господь наш, Бог Вседержитель».

Щойно ангели відійшли й світло згасло, нічні тіні знову вкрили вифлеємські пагорби. Та в пам'яті пастухів залишилася найяскравіша картина, яку будь-коли бачило людське око. **«І сталося, що коли ангели відійшли від них на небо, пастухи почали говорити один одному: "Ходімо у Вифлеєм і погляньмо, що там сталося, про що Господь сповістив нам!" Поспішаючи, вони прийшли та знайшли Марію, Йосипа й Немовля, Котре лежало в яслах» (Луки 2:15, 16).**

А відходячи з Вифлеєма, з великою радістю розповідали всім про те, що бачили й чули. **«І всі ті, що чули, здивувалися зі сказаного їм пастухами. Марія ж зберігала всі ці слова, беручи до свого серця. А пастухи повернулися, славлячи й хвалячи Бога за все, що чули та бачили, як їм було сказано» (Луки 2:18–20).**

Небо й сьогодні перебуває не далі від Землі, ніж тоді, коли

пастухи слухали пісню ангелів. Людство і в наш час залишається таким самим об'єктом уваги Небес, як і тоді, коли прості люди, котрі займалися своїми буденними справами, зустрічали ангелів в полудень і розмовляли з небесними вісниками у виноградниках і на ланах. Небо буває дуже близьким до нас на наших земних дорогах. Ангели з небесних осель супроводжуватимуть тих, хто виконує Божі накази.

Вифлеємська історія – це невичерпна тема. У ній криється «глибина багатства, і премудрості, і знання Божого». Ми захоплюємося жертвою Спасителя, Котрий проміняв небесний престол на ясла; спілкування ангелів, які поклонялися Йому, на худобу в стійлі. Його присутність – це докір людській гордині та самовпевненості. Однак усе це було тільки початком Його гідного подиву, жертвовного шляху. Для Сина Божого було б великим приниженням прийняти людське єство навіть тоді, коли ще безгрішний Адам жив у Едені. Проте Ісус прийняв його тоді, коли людський рід був ослаблений чотирма тисячами років гріховного полону. Як і кожна дитина Адама, Він відчув на Собі результат дії великого закону спадковості. Якими були ці наслідки, видно з історії Його земних предків. Він прийшов з такою трагічною спадковістю, щоб розділити наші печалі й спокуси і дати нам приклад безгрішного життя.

Ще в Небесах сатана зненавидів Христа через Його високе становище в Царстві Божому. Він став ще більше ненавидіти Його після того, як наміри ошуканця

були викриті. Люцифер ненавидів Того, Хто віддав Самого Себе, щоб викупити грішний рід. І все ж таки Бог дозволив Своему Синові прийти в світ, на який пред'являв свої права сатана, безпомічним Немовлям, підвладним людським немочам. Бог допустив, щоб Його Син зіткнувся з усіма тими небезпеками, з якими стикається кожна душа; щоб Він боровся, як бореться кожна земна дитина, ризикуючи зазнати поразки і втратити вічність.

Серце кожного батька вболіває за власного сина. Він вдивляється в обличчя свого малюка, здригаючись від думки про небезпеку, з якою йому доведеться зіткнутися в житті. Він прагне захистити дорогу дитину від впливу сатани, вберегти її від спокус і боротьби.

А Бог віддав Свого Єдинородного Сина на ще страшнішу боротьбу й ризик, щоб життєвий шлях наших дітей був безпечним. Яка любов! Дивуйтеся, Небеса! Сповнюйся подивом, Земле!

Ти не зможеш насичувати духовно інших, якщо сам духовно голодуєш.

Взаємодіючи з людьми, пам'ятай три правила:
– не ти їх створив;
– не тобі їх судити;
– не тобі їх переробляти.

Важливо!
Якщо не видно рану, це не означає, що не болить.

«Жодна зброя, що зроблена буде на тебе, не матиме успіху, і кожніснького язика, який стане з тобою до суду, осудиш. Це спадщина Господніх рабів, а їхнє оправдання від Мене, говорить Господь!» (Ісаї 54:17).

НЕ БІЙСЯ!

Якщо ви страждаєте від занепокоєння, вам потрібно знати, яку пораду в Біблії ви найчастіше можете знайти.

Багато хто, імовірно, вважає, що найпоширеніші фрази в Біблії: «не роби», «не повинен» чи «любіть одне одного».

Насправді порада, яка найчастіше повторюється в Старому та Новому Завітах, звучить так: «Не бійся!»

Можливо, ви вже знайомі з кількома текстами Святого Письма, де використані ці слова. Наприклад, коли ангел Гавриїл з'явився Марії, сповістивши,

що вона буде матір'ю нашого Спасителя Ісуса Христа: **«Та ангел сказав їй: Не бійся, Маріє, бо ти знайшла благодать у Бога» (Луки 1:30).** Йосип також почув ці слова, дізнавшись про те, що має стати земним батьком Ісуса: **«Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачате в ній є від Духа Святого» (Матв. 1:20).**

Коли ангел звернувся до Захарії під час його служіння в храмі, того охопив страх. **«Та ангел промовив до нього: Не бійся, Захаріє, бо почута твоя молитва! Твоя дружина Єлизавета народить тобі сина і даси йому ім'я Іван» (Луки 1:13).**

«Світло праведних весело світить, а світильник безбожних погасне» (Прип. 13:9).

Час любити.
Ви можете віддавати, при цьому не любити. Проте ви не зможете любити, не віддаючи.

Один із найкращих засобів для лікування немочі духу – це допомога, яку ти надаєш тому, хто потребує більше, ніж ти.

А. Буйон

Сатана спокушає, щоб розбудити в нас найгірше. Бог допускає випробування, аби зростити в нас найкраще.

Слово Боже неодноразово закликає нас не боятися. Коли Ісус преобразився перед Своїми учнями й **«обличчя Його засяяло, мов сонце, а одяг став білий, немов світло... учні попадали долілиць і дуже злякалися. Ісус, підійшов, доторкнувся до них і сказав: Устаньте й не бійтеся» (Матв. 17:6, 7).**

Слова «не бійтеся» повторюються у Святому Письмі багато разів! Бог прагне, щоб ми перебували в Його мирі. Однак у щоденній рутині, нас огортає страх перед майбутнім, тривога відбирає більшу частину нашої енергії. «Чи буде з ним усе гаразд під час цієї поїздки? Чи не потрапить вона в автомобільну катастрофу? Як пережити цю війну? Чи зможу я колись пробачити своєму братові? Чи правильні мої вчинки та рішення? Чого Бог прагне навчити мене в цій ситуації? Чи стане його залежність ще гіршою? Чи побачу я своїх близьких на Небесах? Чи виживемо ми в цій страшній реальності?» – нескінченні запитання вихором проносяться в нашій голові. У відповідь на кожне з них Бог пропонує звернутися до Нього в молитві та довіритися Його захисту й турботі.

Нас надихають слова: **«Не бійся, що будеш страждати! Ось диявол кидатиме декого з вас до в'язниці, щоб ви були випробувані; і матимете утиски протягом десяти днів. Будь вірний аж до смерті, і Я дам тобі вінець життя!» (Об'явл. 2:10).**

Слова Мойсея спонукають нас довіритися Богові, тому що Він не залишить нас, якщо ми надамо Йому перше місце в нашому житті: **«Будьте сильні та відважні, не бійтеся, не лякайтеся перед ними, бо Господь, Бог твій, Він Той, хто ходить з тобою, – не опустить Він тебе й не покине тебе» (П. Зак. 31:6).**

Жодне земне розчарування не зможе занапастити нас: **«Господь моє світло й спасіння моє, – кого буду боятись? Господь – то твердиня мого життя, – кого буду лякатись?» (Псал. 27:1).**

Господь обіцяє: **«Не лякайся перед ними, бо Я буду з тобою, щоб тебе рятувати» (Єрем. 1:8).**

Ісус наставляє: **«Не бійся тих, що вбивають тіло, душі ж убити не можуть; бійтеся більше того, хто може і душу, і тіло погубити в геєні» (Матв. 10:28); «Адже навіть волосся на вашій голі полічене. Не бійтеся: ви кращі від багатьох горобців!» (Луки 12:7).** Коли учні побачили Ісуса, що йшов до них по воді, Він сказав їм: **«Це Я, не бійтеся!» (Івана 6:20).**

Господь закликає нас прийняти Його мир і завжди довіряти Його любові та милосердю.

Підготувала
Ліка Введенська

ЯК ТИ?

Не знаю, на якій стадії переживання ви зараз перебуваєте.

Може, сили вичерпуються?

Ми пережили вже, так би мовити, «сто вагонів» емоцій за ці дні. Сили, які були витрачені на все пережите, я могла б за спокійних часів використовувати впродовж кількох років...

У моїх емоційних м'язах виникла крепатура. Вони дуже болять...

Я молюся зараз зовсім по-іншому, ніж у мирний час, – словами з псалмів, з Біблії.

Адже Боже Слово містить тексти щодо будь-яких життєвих ситуацій, навіть таких жахливих, як тепер. Я не можу нормально виконувати свою роботу, бо мої думки – на війні.

Молюся. Знову читаю і знову молюся.

Моє серце завмирає від ще однієї поганой звістки.

Мене заспокоює те, що я знаю: триває боротьба за мою країну й досягнуто певних успіхів.

Втішає думка, що Бог не залишить тих, хто всім серцем покладає свою надію на Нього.

Я не відчуваю провини, що не роблю більше, бо більше робити ані фізично, ані психічно не можу.

Я собі нагадую, що зло має свій кінець.

Я повинна бути спроможною допомогти оговтатися всім, кого зустріну після перемоги.

Я дуже хочу, щоб ми з вами пережили ці дні. Бо нам є що відбудовувати, починаючи із себе самих.

Я відчуваю, як близько Бог у ці дні. Обіймає, співчуває і плаче, бо це Його діти зараз гинуть. Часто я просто падаю перед Богом і теж плачу... Плач часом багатослівніший за будь-що інше.

Це нормально бути розгубленим у ці дні.

Це нормально відчувати гнів, смуток, безсилля, страх, провини і всі ті емоції, які огортають душу й серце.

Обійміть тих, хто поруч.

Збережімо одне одного для нашого майбутнього.

Неповторна симетрія

«Чи доходить коли ти до схованок снігу...» (Йов 38:22).

Кожна сніжинка неповторна. Кожен шестигранний сніговий кристал не схожий на інший. Що ж є причиною цього дива? Як великий Дизайнер створив таку різноманітність?

Для утворення сніжинок температура повітря в хмарині повинна бути від -56° до 0° С. При цьому хмара також має бути насичена водяною парою. Що більша маса водяної пари, то вигадливіший візерунок сніжинки.

Для утворення унікального снігового кристалу необхідно всього п'ятнадцять хвилин. Спочатку він нагадує мікроскопічну порошок. Потім до сніжинки прикріплюються молекули води і, розгалужуючись у всіх напрямках, утворюють один єдиний симетричний малюнок. Снігові кристали завжди складаються із шести граней. Кожна з них – копія інших п'яти, тому що температура та вологість у процесі формування сніжинок однакові.

За відсутності вітру сніжинки падають на землю зі швидкістю близько 3 км/ год. За нульової температури повітря сніг тоне та випадає у вигляді дощу. Якщо температура нижче 0° С, тоді сніг такий, як зазвичай.

Кожна сніжинка не досягає розміру понад 4 мм у діаметрі. Якщо випадають більші снігові клапті, то насправді це безліч сніжинок, що зліпилися між собою.

Таке прекрасне явище, як сніжинка, виникає з мікроскопічної порошок. Господь спроможний перетворити і нас на чудові кристали небесної краси, кожен з яких неповторний і досконалий: **«Бо Ти вчинив нирки мої, Ти виткав мене в утробі матері моєї. Прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це!» (Псал. 139:13, 14).**

АНГЕЛИ ВІДПОВІДАЮТЬ НА МОЛИТВИ

Слово Боже повідомляє, як небесні сили впливали на розум царів, проте водночас на них впливали й сатанинські сили.

Жодна людська красномовність, жодні людські ідеї, якими би переконливими вони не здавалися, не здатні змінити дію сатанинських сил. Сатана постійно прагне перешкоджати істині й обтяжувати її людськими винаходами. Тому людям, які мають світло і знання, але не присвячують себе постійно Богові, упокорюючись та усвідомлюючи непевність свого часу, загрожує величезна небезпека.

Небесним істотам доручено відповідати на молитви людей, що безкорисливо працюють в інтересах Божої справи. Найвеличнішим ангелам у небесних дворах доручено сприяти виконанню молитов щодо просування Божої справи, які підносяться до Божого престолу. Кожен ангел займає певний відповідальний пост, з якого йому не дозволено нікуди відлучатися. Якщо ангел залишив би своє місце, сили темряви здобули б перевагу...

Триває боротьба між добром і злом... Як обмежені люди, ми не розуміємо належним чином велике протистояння між невидимими силами, протистояння вірних і невірних ангелів.

Злі ангели також постійно задіяні, плануючи свої наступ, впливаючи на царів, правителів і просто невірних людей, котрих використовують для реалізації своїх планів.

Я закликаю тих, хто ще не готовий до останньої великої боротьби, прокинутися. Ви не спостерігаєте за здійсненням пророцтв і не розумієте, що найближчим часом може спіткати нашу Землю. Люди, які перебувають під владою грішних ангелів, прагнуть зібрати свої жнива. Хто ж бажає перебувати під захистом Божих ангелів, ті мають жити лише для слави Божої, визначаючи свою долю й утримуючись на призначеному Богом місці...

Добрі й злі ангели змагаються за кожну людину. Та лише сама людина визначає, хто з них здобуде над нею перемогу. Я закликаю служителів Христа довести до відома всіх людей, здатних почути їхній голос, істину про служіння ангелів. Не мудруйте понад те, що написано. Святе Письмо – наша єдина гарантія проти омани.

Ми повинні молитися подібно до Даниїла, щоб небесні сили оберігали нас. Як службові духи, ангели послані для служіння людям, котрі мають успадкувати спасіння. Моліться... моліться так, як ніколи раніше не молилися.

Кому належить ваше серце, до того ви й подібні.

ДИТЯМ МАЛЕНЬКИМ В ЯСЛАХ ВІН ЯВИВСЯ

Дитям маленьким в яслах Він явився,
Про що звістила всім ясна зоря:
Прийшло спасіння! Земле, веселися,
Стрічай Месію і свого Царя!

Хор ангелів хвалу Йому співає,
І лине над Землею їхній спів,
Всім людям мир і радість сповіщає –
Час Божої обітниці нарів.

Спішать до Нього пастухи із поля,
Щоб поклонитись Богу і Царю,
Що подарує усім грішним волю,
Пішовши з світом темряви на про.

Малим Дитятком Він з'явився на Землю,
Хоч бачив наперед всю скорбну путь:
Як встануть проти Нього сили темні,
Немов злочинця, люди розіпнуть.

Але ніщо Ісуса не зламало –
Він на хресті Свій подвиг довершив,
Пробиті руки світ весь обіймали,
Щоб кожен у обійми поспішив.

Лідія Вудвуд

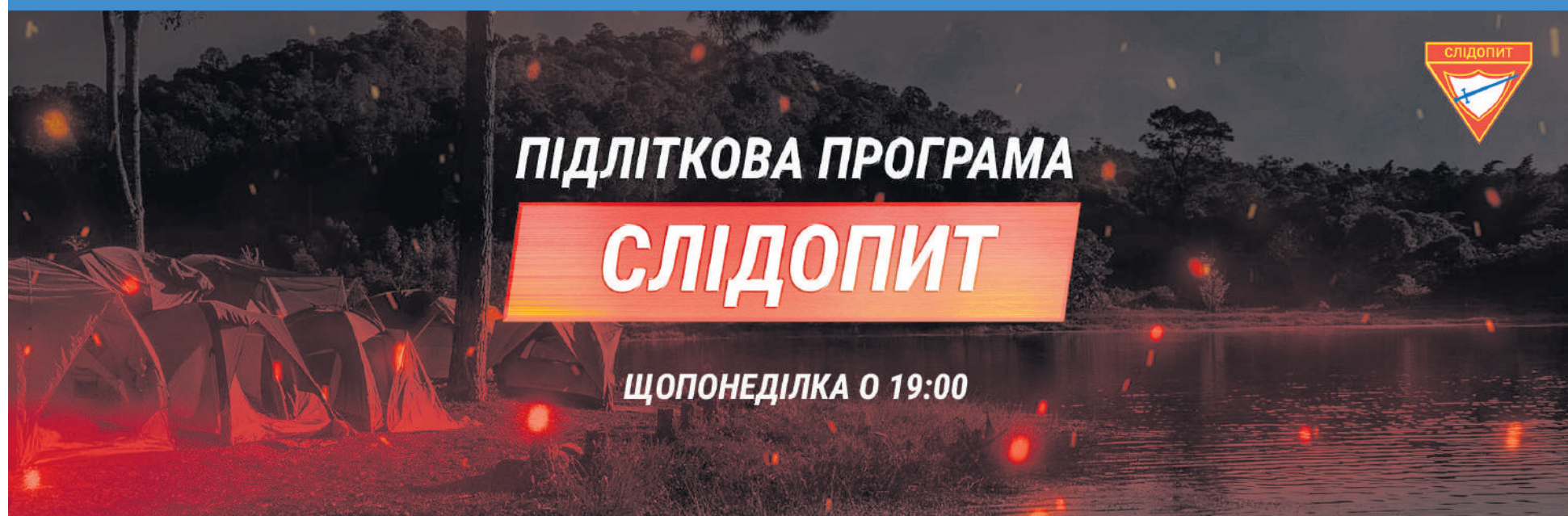
Наша єдина безпека –
щохвилини знаходити захист
у Божій благодаті й не при-
туплювати свого духовного
зору, називаючи зло
добром, а добро – злом.

Еллен Уайт

**«Не бійся, з тобою –
бо Я, і не озирайся, бо Я
Бог твій! Зміцню Я тебе,
і тобі поможу, і правицею
правди Своєї тебе Я під-
тримаю» (Ісаї 41:10).**

ТВ-програма на ГРУДЕНЬ

HOPE.UA

НЕДІЛЯ

06:55 Життя продовжується
07:20 На перехресті
07:30 Так промовляє Біблія
07:55 Статус МАМА
08:15 Сімейні дрібнички
08:30 Сложных текстов нет
08:50 Консультації з Оленою Яковенко
09:50 12 кроків до свободи
10:10 Мультфільм
10:30 Слідопит
11:15 Біблія: чорним по білому
12:00 Богослужіння
13:00 Духовний фронт
14:30 Revolutionary
15:00 Так промовляє Біблія (сурдо)
15:25 Сімейні дрібнички (сурдо)
15:40 Миротворець (сурдо)
15:45 ЧП+ (сурдо)
16:00 Помоліться за мене
16:30 Біблія продовжує говорити
17:00 Мультфільм
17:15 Джем
18:15 Життя продовжується
18:35 Філософський камінь
18:50 Хочу вірити як тато та мама
19:00 Замітки пастора
19:20 Палата питань
19:40 Рожеві окуляри
20:00 В контексті
20:50 5 хвилин для змін
21:00 Вечірні історії
21:15 На перехресті
21:30 Є проблема
22:00 Інша сторона
22:40 Відкриття біблійних пророцтв
23:40 Диванчик

ПОНЕДІЛОК

06:20 Джем
07:25 На початку було Слово
07:55 На перехресті
08:00 Ранок надії
10:00 Біблія: чорним по білому
10:40 12 кроків до свободи
11:00 Ранок надії
13:00 В контексті
14:00 Є проблема
14:30 Біблія продовжує говорити
15:00 Богослужіння (сурдо)
15:45 Сложных текстов нет (сурдо)
16:00 Відкриття біблійних пророцтв
17:00 Мультфільм
17:15 На перехресті
17:30 Духовний фронт

19:00 Шляхами апостола Павла
19:30 Слідопит
20:15 Диванчик
20:40 Життя продовжується
21:00 Вечірні історії
21:15 На перехресті
21:30 5 хвилин для змін
21:40 Сложных текстов нет
22:00 Духовний фронт
23:30 Шляхами апостола Павла

ВІВТОРОК

06:20 Відкриття біблійних пророцтв
07:20 Так промовляє Біблія
07:50 5 хвилин для змін
08:00 Ранок надії
10:00 Богослужіння
11:00 Ранок надії
13:00 Рожеві окуляри
13:20 Джем
14:20 На перехресті
14:25 Сложных текстов нет
14:45 Сімейні дрібнички
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 На перехресті
16:15 Слідопит
17:00 Мультфільм
17:15 Інша сторона
17:55 Життя продовжується
18:15 Статус МАМА
18:40 Мультфільм
19:00 Помоліться за мене
20:00 На початку було Слово
20:30 Є проблема
21:00 Вечірні історії
21:15 Біблія продовжує говорити
21:45 Замітки пастора
22:00 Revolutionary
22:30 Філософський камінь
22:50 Біблія: чорним по білому
23:35 Хочу вірити як тато та мама
23:45 На перехресті

СЕРЕДА

06:50 Філософський камінь
07:15 Слідопит
08:00 Ранок надії
10:00 Помоліться за мене
11:00 Ранок надії
13:00 Духовний фронт
14:30 Шляхами апостола Павла
15:00 По ту сторону пригод (сурдо)
15:25 Рожеві окуляри (сурдо)
15:40 Хочу вірити як тато і мама (сурдо)
15:50 Миротворець (сурдо)

16:00 Так промовляє Біблія
16:30 5 хвилин для змін
16:45 Мультфільм
17:00 Мультфільм
17:15 Палата питань
17:35 В контексті
18:25 На перехресті
18:35 Рожеві окуляри
19:00 Revolutionary
19:30 Диванчик
19:50 12 кроків до свободи
20:15 Біблія: чорним по білому
21:00 Вечірні історії
21:10 Консультації з Оленою Яковенко
22:15 На початку було Слово
22:45 На перехресті
23:00 Богослужіння

ЧЕТВЕР

06:20 В контексті
07:10 На перехресті
07:20 Сложных текстов нет
07:40 Мультфільм
08:00 Ранок надії
10:00 Відкриття біблійних пророцтв
11:00 Ранок надії
13:00 Статус МАМА
13:30 На початку було Слово
14:00 Інша сторона
14:40 Рожеві окуляри
15:00 Біблія: чорним по білому (сурдо)
15:45 Статус МАМА (сурдо)
16:00 Консультації з Оленою Яковенко
17:00 Мультфільм
17:15 Revolutionary
17:45 На перехресті
18:00 Слідопит
18:45 Сімейні дрібнички
19:00 Помоліться за мене
19:30 Є проблема
20:00 Богослужіння
21:00 Вечірні історії
21:15 На перехресті
21:30 Палата питань
21:50 Диванчик
22:10 Дорогами християнства
22:50 Життя продовжується
23:10 12 кроків до свободи
23:30 Так промовляє Біблія

П'ЯТНИЦЯ

06:40 Revolutionary
07:15 Біблія: чорним по білому
08:00 Ранок надії
10:00 Помоліться за мене
10:30 Є проблема
11:00 Ранок надії
13:00 Біблія продовжує говорити
13:30 Диванчик

13:50 Життя продовжується
14:15 Слідопит
15:00 Інша сторона (сурдо)
15:40 Малюваки (сурдо)
16:00 Статус МАМА
16:20 12 кроків до свободи
16:40 Палата питань
17:00 Мультфільм
17:15 Замітки пастора
17:30 Духовний фронт
19:00 На початку було Слово
19:30 Так промовляє Біблія
20:00 Філософський камінь
20:20 Сложных текстов нет
20:45 Мультфільм
21:00 Вечірні історії
21:15 Сімейні дрібнички
21:30 В контексті
22:20 На перехресті
22:30 Духовний фронт

СУБОТА

06:10 Консультації з Оленою Яковенко
07:10 Дорогами християнства
07:50 Біблія продовжує говорити
08:20 Хочу вірити як тато та мама
08:30 На перехресті
08:45 Замітки пастора
08:55 5 хвилин для змін
09:00 Життя продовжується
09:25 На перехресті
09:35 На початку було Слово
10:00 В контексті
10:55 На перехресті
11:00 Так промовляє Біблія
11:30 Богослужіння
12:30 Сложных текстов нет
12:55 5 хвилин для змін
13:00 Помоліться за мене
14:00 12 кроків до свободи
14:20 Філософський камінь
14:40 Мультфільм
15:00 Богослужіння (сурдо)
15:45 На перехресті (сурдо)
16:00 Біблія: чорним по білому
16:45 5 хвилин для змін
17:00 Мультфільм
17:15 Сімейні дрібнички
17:30 Диванчик
17:50 Дорогами християнства
18:30 Інша сторона
19:20 Хочу вірити як тато та мама
19:30 Біблія продовжує говорити
20:00 Відкриття біблійних пророцтв
21:00 Вечірні історії
21:15 5 хвилин для змін
21:25 Слідопит
22:10 Рожеві окуляри
22:30 На перехресті
22:55 5 хвилин для змін
23:00 Джем

НАДІЯ
ТЕЛЕКАНАЛ

НА СПУТНИКУ
ASTRA 4A

У КАБ. МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА

SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG

НА МОБ. ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ – 71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом із нами online на сайті
BIBLE.UA

«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня кількість по всьому світу
в понад 200 країнах становить
близько 25 млн людей та продовжує
щороку стрімко зростати.
Вони вважають, що Біблія – це Сло-
во живого Бога, займаються актив-
ною благодійною діяльністю, при-
діляють багато уваги фізичному та
духовному здоров'ю. Чому ж вони
називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,
Київ – 71, 04071, Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

ЗАВЕРШЕННЯ БОРОТЬБИ

«Він (Бог) обітре кожну сльозу з їхніх очей, і більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю, – вже більше не буде, тому що перше минулося» (Об'явл. 21:4).

Нечестиві будуть покарані на цій Землі (див. Прип. 11:31). Вони стануть **«соломою, і спалить їх день той, який наступає, говорить Господь Саваот» (Мал. 4:1, пер. І. Огієнка).**

Назавжди буде покладено край руйнівній роботі сатани... Якщо для нечестивих Бог буде вогнем, що пожирає, то для Свого народу Він – **«сонце та щит» (Псал. 84:12, див. Об'явл. 20:6)**... Вогонь, який знищить нечестивих, тоді ж очистить Землю. Буде знищено навіть слід прокляття. Звичайно, не буде жодного вічного пекла, яке нагадувало б викупленим про страшні наслідки гріха.

Навіки залишаться лише сліди розп'яття на тілі нашого Викупителя. Сліди від ран на Його колись скривавленому чолі, на боку, руках і ногах будуть єдиним нагадуванням про жорстокість гріха...

У Біблії спадщину спасенних названо **«батьківщиною» (див. Євр. 11:14–16)**. Там дерево життя щомісяця приносить свої плоди, а його листя слугуватиме благополуччю народів. Там течуть вічні потоки, чисті, як кристаль, і дерева, що ростуть над ними, кидають свою тінь на стежини, приготівлені для викуплених Господа...

У місті Божому «не буде ночі». Там ніхто не матиме потреби у відпочинку й не прагнудиме його. Виконання волі Бога й прославлення Його імені не призведе до втоми. Ми завжди відчуватимемо свіжість вічного ранку... Перед викупленим народом Божим відкриються для вивчення всі скарби Всесвіту. Звільнені від тенет смерті, Божі діти скеровуватимуть політ нестримної думки до далеких світів, які глибоко сумували, спостерігаючи людське горе, і радісними співами вітали спасіння кожної душі...

Велику боротьбу закінчено. Гріха і грішника більше не існує. Увесь Усесвіт чистий. У незліченних Божих творіннях б'ється один пульс згоди й радості. В усі кінці безмежного простору течуть потоки життя, світла й радості від Того, Хто створив усе. Від найменшого атому до найбільшої галактики – усе живе й неживе у своїй незбагненній красі й доконалій радості проголошує: **«Бог є любов» (Еллен Уайт. Велика боротьба. С. 673–678).**

СКУЛЬПТУРА, ЩО ОПУСТИЛА РУКИ

Бертель Торвальдсен – видатний датський скульптор. Його роботи такі реалістичні, що складається враження, начебто скульптури ось-ось оживуть.

Дві роботи з колекції Торвальдсена, здається, виділяються з-поміж решти: «Лев Люцерні», виготовлений із суцільного каменю на згадку про десятиох швейцарських гвардійців, котрі були вбиті, захищаючи французького короля 1792 року, і «Христос з дванадцятьма апостолами» – скульптурна

група, розташована у двох місцях Копенгагена (у музеї Торвальдсена й у головному соборі).

У музеї стоїть сіра й знебарвлена скульптура з глини, а в соборі – блискуча, з мармуру.

Скульптурна композиція в соборі зображує апостолів, котрі стоять уздовж стін центральної нави від лат. *navis* – «корабель» – поздовжня або поперечна частина простору монументальної споруди, що розташована між рядами колон, стовпів, арок або між зовнішньою стіною та поздовжньою колонадою або аркадою) і Христа в апсиді (виступ будівлі, здебільшого півкруглий, перекритий півкуполлом або замкнутим напівсклепінням). Композиція з глини не така гарна, проте на ній присутній ангел, що схилювся навколішки перед Христом.

На перших нарисах Торвальдсена Ісус зображений із піднятими догори руками. Здається, за задумом автора Христос повинен був стояти в оточенні апостолів з піднятими догори руками й головою.

Утім, статуя має інший вигляд. Що ж трапилось? Однозначної відповіді на це запитання немає. Однак існує легенда, за якою Торвальдсен виготовив глиняну статую й залишив її на ніч у майстерні. Вікна були відчинені вбик моря. Уранці, зайшовши до приміщення, скульптор був шокований: його творіння було зіпсоване! Нічний туман був таким густим, що голова Ісуса, спочатку піднята догори, схилилася, а руки, що здіймалися вгору, були тепер опущені. Торвальдсен знову глянув на скульптуру й подумав: «Можливо, так і потрібно?»

Так світу була подарована незвичайна статуя Христа. Щоб побачити, обличчя Ісуса, потрібно підійти до Нього й стати навколішки. Тоді ти побачиш Його погляд. А до цього тебе запрошують руки Спасителя, готові прийняти й благословити. Надпис на постаменті: «Прийдіть до Мене...» Це початок біблійного тексту: **«Прийдіть до Мене, всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас!» (Матвія 11:28).**

Це лише легенда й лише скульптура. Та є живий Христос, Котрий з розпростертими обіймами запрошує всіх до Себе.

Відгукнися на Його заклик любові, схилися перед Господом – і ти побачиш Його ніжний погляд, сповнений співчуття.

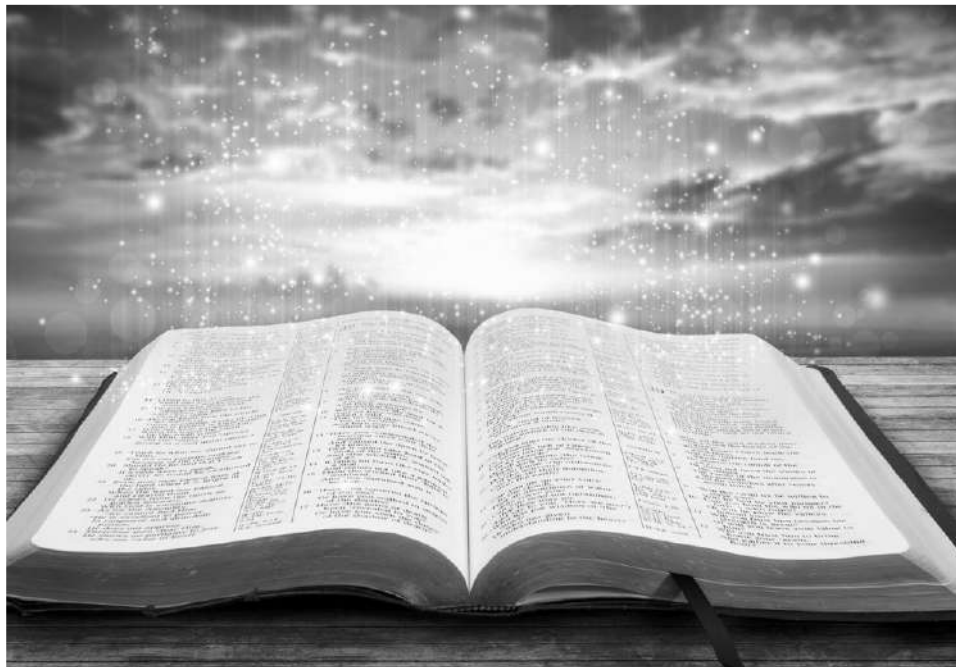
ПОЧИНАЙТЕ З ГОЛОВНОГО!

Духовний ресурс – це основа всього.

1. Попросіть Бога звільнити своє серце від ненависті. Пробачте...
2. Благайте Христа звільнити ваше серце від хвилювань. Більшість з них марні.
3. Живіть просто та цінують те, що маєте.
4. Віддавайте більше.
5. Очікуйте менше.

Якщо ти триматимешся за Христа вірою, диявол не зможе зруйнувати те, що призначив тобі Бог.

«Мир залишаю вам, Мій мир я даю вам! Не так, як світ дає, Я даю вам. Хай не тривожиться ваше серце і не лякається!» (Івана 14:27).

ЧАС БОЖОГО СУДУ

Девід Берлінські розповідає історію, що трапилася під час Голокосту. Німецькі війська зібрали євреїв, котрі мешкали в одному польському селі, та примусили їх копати власні могили. Старий віруючий єврей, після того як викопав яму, подивився в обличчя солдатів, що збирався його вбити, і промовив: «Бог судитиме тебе за це». Після цих слів солдат його вбив.

Так, Бог справді судитиме вбивць, адже якщо і є тема, яку висвітлює вся Біблія, то це тема суду. Господь милостивий, добрий та співчутливий, але Він також є справедливим Суддею. Біблія навчає, що Бог звершить у цьому світі справедливість та суд, яких так не вистачає людям протягом усієї історії гріховної Землі.

Сам Ісус промовив: «**Кажу ж вам, що за кожне слово пусте, що люди скажуть, відповідатимуть судного дня!**» (Матв. 12:36). Якщо кожна людина даватиме відповідь за кожне порожнє слово, то ми з pewnością можемо сказати, що наші вчинки також розглядатимуться на суді (див. Екл. 12:14; Рим. 14:12).

СУД НА НЕБІ

У Біблії йдеться про різні суди. Ми читаємо про локальні суди над нечестивими народами в часи Старого Завіту (див. Бут. 15:14), а також про суд над усім світом,

який відбудеться в кінці часу (див. Об'явл. 20:11–15).

Одне з найважливіших біблійних учень розповідає нам про суд, що відбудеться на Небі перед Другим приходом Ісуса. Є думка, що саме ці події прокладуть шлях для повернення Христа.

Найяскравіше зображення цієї події та часу, коли вона відбудеться, ми знаходимо в 7-му розділі книги Даниїла. Після змалювання картини виникнення та занепаду великих усесвітніх імперій Даниїл вказує на великий суд, що матиме місце в Божій тронній залі на Небі. Він написав, що побачив, як **«огненна річка пливла й виходила з-перед Нього; тисяча тисяч служили Йому, і десять тисяч десятків тисяч стояли перед Ним; суд усієся, і розгорнулися книги»** (в. 10).

Даниїл бачив, як на Небі відбувався Божий суд. Далі читаємо: **«Ось разом з небесними хмарами йшов ніби Син Людський, і прийшов аж до Старого днями, і Його підвели перед Нього»** (в. 13). З якою метою? На це запитання знаходимо відповідь: **«І Йому було дане панування й слава та царство, і всі народи, племена та язика будуть служити Йому. Панування Його – панування вічне, яке не спиниться, а царство Його не буде зруйноване»** (в. 14).

Кожна нація, що будь-коли існувала, рано чи пізно загине (див. Дан. 2:44). Однак Царство, яке буде дане Ісусові, вічне. Воно настане тільки після Другого приходу Христа. Отже, ми читали з вами про суд, після якого відбудеться повернення Ісуса та заснування Божого вічного Царства.

«Та засяде суд, і скинуть його [сатани] панування, щоб його знищити та вигубити аж до кінця. А царство, і панування, і велич царств під усім небом буде дане народові святих Всевишнього. Його царство буде царство вічне, а всі панування – Йому будуть служити й будуть слухняні» (Дан. 7:26, 27).

ЧАС ЙОГО СУДУ

Інше зображення суду, перед Другим приходом Ісуса, ми знаходимо в 14-му розділі книги Об'явлення. Події цього розділу розгортаються в контексті останніх подій усесвітньої історії, що приводять до повернення Христа. На початку розділу апостол Іван говорить, що побачив **«іншого ангела, який летів серед неба. Він мав вічне Євангеліє, щоб звіщати її жителям землі, – усякому народові, поколінню, племені і народності, – проголошуючи гучним голосом: Побійтеся Бога й віддайте Йому славу, бо прийшла година Його суду! Поклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод!»** (в. 6, 7).

Зверніть увагу на слова ангела: «Прийшла година Його суду». Суд відбудеться до того, як прийде Ісус, тому що ангел також велів звіщати всьому світові Євангеліє, яке є Доброю новиною про спасіння. Заклик ангела бути вірними не мав би сенсу, якби Христос вже прийшов. Ми повинні приготуватися до повернення Ісуса, яке відбудеться в майбутньому. Отже, цей суд відбудеться на Небі перед Приходом Христа.

ВІДПЛАТА ІСУСА

Ще один вірш, що говорить про суд перед Другим приходом Христа, відображає слова Самого Ісуса, Який розповідає про Своє повернення. **«Ось Я незабаром приходжу, і Моя нагорода зі Мною, щоб віддати кожному за його вчинками»** (Об'явл. 22:12). «Нагорода» Ісуса вже буде з Ним, коли Він повернеться. Цей текст має сенс, якщо суд уже відбудеться до часу повернення Ісуса, тому що саме суд визначає, якою буде доля кожної людини: вічне життя в Божому Царстві або вічне засудження та загибель поза його межами.

НАВІЩО ПОТРІБЕН СУД?

Біблія розповідає про суд, який відбудеться до Приходу Христа. Навіщо ж він потрібен? Адже Бог, Якому все відомо, уже знає, хто спасеться, а хто загине.

Відповідь ми знаходимо в сьомому розділі книги Даниїла: **«Огненна річка пливла й виходила з-перед Нього; тисяча тисяч служили Йому, і десять тисяч десятків тисяч стояли перед Ним; суд усієся, і розгорнулися книги»** (в. 10).

Хто, крім Бога, буде присутнім на суді? У вірші йдеться про «тисячу тисяч» та «десять тисяч десятків тисяч». Ці вислови є ідіомами арамейської мови й означають незліченну кількість істот. Дослідники Біблії вважають, що «тисяча тисяч» та «десять тисяч десятків тисяч» – це небесні ангели, які є свідками суду на Небі.

Мета суду на Небі полягає не в тому, щоб проінформувати Бога про щось або щоб Він прийняв якесь рішення. Ця подія призначена для Його святих ангелів. Господь бажає, аби вони переконалися в тому, що розуміють Його дії, а також у Його

справедливості, милості та великодушності, виявлених у Його судовому рішенні щодо всього світу та людей. Саме з цього приводу в іншому вірші Святого Письма зображені вірні послідовники Бога. **«Хто не буде боятися, Господи, і не прославить Імені Твого? Бо Ти єдиний Святий, і всі народи придуть та поклоняться перед Тобою, бо об'явилися Твої суди!»** (Об'явл. 15:4).

Крізь усю Біблію Бог постає перед нами як добрий, справедливий та люблячий. Мета суду, який відбудеться на Небі до Приходу Христа, – показати всім небесним мешканцям, що Бог милостивий і вірний. Він поважає здатність розумних істот мислити. Господь створив їх і бажає, щоб суд виявив: Він чинить з грішниками справедливо та великодушно. Не дивно, що в самому кінці Біблії, де змальовуються події останнього часу, апостол Іван написав, що почув **«наче гучний голос великого натовпу на небі. Вони говорили: Алілуя! Спасіння, і слава, і сила нашого Бога! Бо істинні й справедливі Його суди»** (Об'явл. 19:1, 2).

Христос повертається. А чи готовий ти?

Кліффорд Гольдштейн

Якщо ви ліниві й безтурботні, то псуєте життя, котре, згідно з Божим задумом, має бути яскраве та красиве.

Наші уявлення про те, як все має бути, нерідко заважають нам насолоджуватися тим, що Бог уже подарував нам.

Заглядайте в розумні книги, а не в чуже життя.

Справжня молитва вимірюється «вагою», а не тривалістю. Одне важке щире зітхання перед Богом може містити більше повноти молитви, ніж прекрасна і тривала, але формальна мова.

Чарльз Сперджен

«У ПОЛОНІ ВІРА В БОГА ЩЕ БІЛЬШЕ МІЦНІЛА»

**Валентина Зубко,
військовий медик із
Черкащини, розповіла
про визволення з росій-
ського полону.**

Свій тридцятий день народження вона зустріла у російському полоні – зі шматком хліба замість торта, проте з вірою в те, що вдома на неї чекають. У полон Валентина потрапила з Маріуполя, де працювала медиком.

Повернули додому Валентину під час обміну полоненими лише через п'ять місяців. Нині вона на Черкащині, поруч із батьками.

З дитинства Валентина мріяла бути лікарем і рятувати людей. Навчалася в Корсунь-Шевченківському ліцеї, у фізико-математичному класі. Згодом дівчина вступила до медичного університету.

«Батьки, звісно, хотіли, щоб я була цивільним медиком. Та ще під час навчання я обрала іншу кафедру. У 2014 році розпочалася війна, і все було вирішено остаточно. Про вибір кафедри я батькам розповіла, а про військово-медичну академію повідомила вже постфактум. Вони були шоковані, але знали: якщо я щось запланую, то йтиму до своєї мети. Їм залишалося тільки підтримати мій вибір», – розповіла Валентина.

До Маріуполя дівчина потрапила 2019 року за розподілом. Коли 24 лютого 2022 року розпочалася повномасштабна війна, вона мала змогу виїхати, однак залишилася.

З початком повномасштабної війни батьки дуже хвилювалися за доньку. Валентина намагалася підтримувати зв'язок з батьками. Вона згадує: «Я телефонувала їм, завжди заспокоювала, що в мене все гаразд. Я за них теж хвилювалася, бо знала, що на той момент вже не залишилося безпечних місць. Важливими були молитва та взаємна підтримка.

Коли розпочалися бої, було багато поранених. Ми з колегами робили все від нас залежне; особливих зусиль докладали хірурги. Умови були не найсприятливіші для того, щоб зробити надто багато, але ми старалися. Пересувалися з бункера в бункер, рятували всіх, кого могли. Хоч було страшно, але всі розуміли, що рятують своїх і докладають зусиль заради майбутнього України. Бачиш врятовані життя – і розумієш, наскільки це важливо. Попри те, що постійно бомбили територію й з'являвся страх, усім разом було спокійніше, відчувалася постійна підтримка.

Ще до полону я вірила в Бога, а коли потрапили туди, віра лише посилилася. Мене там оточували такі люди, які зміцняли віру та вселяли в серце надію. Ми молилися зранку й увечері, і це рятувало. Були такі моменти відчаю, що думали: "Це вже кінець..." Відчували постійний психологічний тиск, слухаючи фрази: "Ви там нікому не потрібні, вас там не чекають, не хочуть обмінювати..." Проте навіть тоді розуміли, що це насправді не так, що кожен з нас потрібен своїй сім'ї. Утім, вислуховувати таке психологічно дуже складно».

«ЦЕ БУВ НЕНАЧЕ ЯКИЙСЬ ФІЛЬМ»

«День, коли потрапили в полон, був дуже емоційним. Перед цим була невдала спроба прориву наших військ на фронті. Багато хто загинув, а ті, які змогли повернутися, розповідали про страшні моменти. Я не могла стримати емоцій, зателефонувала своїм батькам. Я розуміла, що для мене це буде складний шлях, а для них ще складніший. Сказала, що не буду на зв'язку й, напевно, потраплю в полон. Мабуть, у той момент я більше підтримувала батьків, ніж вони мене. А потім зв'язок обірвався і все... Це був неначе якийсь фільм, я не могла собі уявити, що це відбувається зі мною, як інша реальність. Дуже страшно...

А далі... Куди нас везли, ми не знали. Ніхто не говорив про це. Спочатку нас везли з відкритими очима, потім зав'язували очі або везли в закритих автозаках. Уже потім, коли нас розміщували в тій чи іншій колонії, ми різними способами дізнавалися, у якому ми місті. Загалом змінили три колонії та одне СІЗО – на окупований територію та в Росії».

На загал про те, що було в полоні, Валентина не розповідає, адже переживає за дівчат, які там залишилися.

ЛИСТ НА ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

«В одній із колоній упродовж 15–30 хвилин дозволяли дивитися російське телебачення. Однак після тих неприємних новин просто хотілося бути на самоті, щоб тебе ніхто не чіпав. "Вашої країни немає...", "Ви нікому не потрібні...", "Українські воїни вбивають цивільне населення", – це все лунало з телевізійних екранів. Ми знали правду, але таку інформацію морально важко сприймати, крім того, переживали за рідних, а також за своїх військових, які залишилися.

Спілкуватися з родиною не було можливості. Лише в одній із колоній дозволили написати листа.

Чесно кажучи, я мало вірила в те, що цей лист надійде додому, але надії не втрачала. Це була можливість повідомити батькам, що я жива. Я розуміла, наскільки це для них важливо. Коли я вже повернулася додому, мама сказала, що на мій день народження їй надіслали фото мого листа. Він таки надійшов, і для батьків це був найкращий подарунок.

Я тоді написала батькам, що перебуваю в полоні, що жива, здорова, що дуже їх люблю і як важливо підтримувати одне одного. Я неймовірно вдячна батькам, які робили все можливе зі свого боку, а також усім, хто допомагав».

ШМАТОК ХЛІБА ЗАМІСТЬ ТОРТА

«Свій тридцятий день народження я зустріла в полоні. Звичайно,

я не так планувала його відсвяткувати. Проте люди, які мене оточували, зробили його приємним. Там кожен день здавався вічністю, але вони змогли подарувати мені позитивні емоції.

У колонії ми ходили на роботу. Я повернулася з роботи, а мої дівчата склали про мене пісню й навіть придумали якісь мінімальні рухи до неї. Це було дуже приємно. А моїм тортом став шматочок хліба, а відірвана скоринка була зроблена, начебто свічка. Дівчата думали, що я сміятимусь, а я розплакалася. Це було так щиро і приємно.

Ми там стали однією сім'єю. І, сподіваюся, будемо поряд одне з одним усе життя».

СХОПИЛА ТЕЛЕФОН І ЗАТЕЛЕФОНУВАЛА БАТЬКАМ

«За два дні до обміну полоненими нас кудись почали перевозити. Пересувалися автозаками й літаками. Молилися про те, щоб прямували не до Таганрогу. Це найнеприємніші спогади про те, що з нами там відбулося... Ми почували, що нас таки везуть у СІЗО. Подумали, що знову розпочнутьсся слідчі дії, знову все те саме. Повернутися туди було страшно. Ми вважали, що нас везуть судити.

Цілу ніч простояли на ногах. Потім знову автозак, літак... І знову нас кудись везуть. Уже тоді жевріла надія, що, можливо, відбудеться обмін полоненими, бо з нами були і поранені, і лежачі. Очі в нас були зав'язані, але коли ми відчували, що нас посадили в комфортабельні автобуси, надія посилювалася. Коли ж зняли пов'язки і сказали виходити, я побачила білборд із прапором України й почувала такі бажані слова: «Вітаємо в Україні!» Я схопила телефон у якоїсь жінки й зателефонувала батькам, повідомивши їм, що повернулася. Усі плакали від щастя. Хотілося просто кричати на весь світ.

Я дуже рада, що вже вдома, що все позаду. Це неймовірно відчуття. У полоні ми підтримували одне одного, молилися за рідних, за Україну, а нині – за тих, хто ще залишився там... Я вірю, що вони вистоять і обов'язково повернуться. Ми усвідомлюємо, за що боремося. На нашому боці правда і Бог!

Сімейні стосунки повинні слугувати особливий духовній меті – виховувати найшляхетніші риси характеру, терпіння й поблажливість.

Максим Крупський

ГОРОХОВИЙ ХУМУС

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 1,5 склянки зеленого горошку (розморозити);
- 1 велике авокадо;
- 3 ст. л. дрібно нарізаної петрушки;
- 2 зубчики часнику (за бажанням);
- сік та цедра одного лимона;
- 1/2 ч. л. паприки;
- 1 ч. л. солі;
- 3 ст. л. оливкової олії.

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Усі інгредієнти поміщаємо в блендер із s-подібним ножом та перемелюємо.

Ця традиційна близькосхідна страва дуже ситна і приємна на смак.

Смачного!

ПАШТЕТ ІЗ ЗЕЛЕНИХ ОЛИВОК

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 1 склянка зелених оливок;
- 1 великий зубчик часнику;
- сік половини лимона;
- 1 склянка оливкової олії;
- 1 ст. л. орегано.

ПРИГОТУВАННЯ:

Помістити всі інгредієнти в блендер та подрібнити до більш-менш однорідної маси.

Суміш має бути досить густою.

Зберігати в герметичному контейнері або стерилізованій банці.

Смачного!

ІТАЛІЙСЬКЕ ПЕЧИВО БІСКОТТИ

ІНГРЕДІЄНТИ:

- по 50 г вівсяного та кукурудзяного борошна;
- банан;
- 1 ч. л. розпушувача;
- кориця, ванілін за смаком;
- горіхи та сухофрукти будь-які (волоські, фундук, чорнослив, фініки та курага).

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Змішуємо всі інгредієнти, крім горіхів та сухофруктів, котрі додаємо наприкінці.

2. Горіхи подрібнюємо, сухофрукти нарізаємо.

3. Ліпимо тісто ковбаскою й ріжемо на маленькі (приблизно по 2 см) шайбочки.

4. Випікаємо 20–25 хв при 180° С (залежить від духовки) або довше, якщо хочете, щоб печиво було сухіше.

Смачного!

ЯПОНСЬКИЙ ДЕСЕРТ «МОТІ»

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 100 г рисового борошна;
- 100 мл теплої води;
- кокосова стружка;
- печені яблука;
- фініки.

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Беремо рисове борошно (можна звичайний рис перемолоти у блендері), додаємо 100 мл теплої води, змішуємо.

2. Варимо на водяній бані 15 хвилин, постійно помішуючи. Слід врахувати, що ця маса буде швидко й сильно загустіти. Наприкінці має вийти дуже густе тісто.

3. Розсипаємо кокосову стружку, викладаємо на неї тісто й розкачуємо.

4. Наверх викладаємо начинку. Можна використати пюре з печених яблук з фініками. Скорочуємо в рулетики.

Смачного!

YouTube

АЛЕХАНДРО БУЙОН

Ісус

ЄДИНА НАДІЯ

З 25 ЛИСТОПАДА
ПО 18 ГРУДНЯ, 19:00
П'ЯТНИЦА, СУБОТА, НЕДІЛЯ

НА ТЕЛЕКАНАЛІ «НАДІЯ»

BIBLEAWR.COM

Статус Мама

ЩОВІВТОРКА О 18:15

BOOKSON
Інтернет-книгарня

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО -
ОТРИМУЙ ШВИДКО

ХРИСТИЯНСЬКІ КНИГИ

ДЛЯ ВСІЄЇ СІМ'Ї

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

* Можлива
оплата карткою
«ЄПідтримка»

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Інна Джердж
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Фотографії
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 09.11.2022 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

Свідоцтво
про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

Дізнайся більше на:

lifesource.ua

**Контактні дані
розповсюджувача:**